

POSTANOWIENIE

13 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 13 sierpnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.

o ustalenie nieważności umowy i zapłatę, ewentualnie o ustalenie, ewentualnie o zapłatę, ewentualnie o rozwiązanie umowy, ewentualnie o ukształtowanie stosunku prawnego,

na skutek skargi kasacyjnej M. S.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 20 września 2022 r., V ACa 548/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Powód M. S. w pozwie przeciwko Bank S. A. z siedzibą w W. (dalej Bank) domagał się ustalenia nieważności umowy o kredyt hipoteczny z 10 października 2006 r. i zasądzenia na jego rzecz kwoty 127 000 zł z odsetkami ustawowymi od

dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ewentualnie ustalenia, że między stroną powodową a pozwaną nie istnieje stosunek zobowiązaniowy, z którego wynikałby obowiązek powoda zapłaty na rzecz pozwanego Banku kwoty kredytu wyższej niż 608 000 zł ani roszczenie pozwanego w zakresie wyliczenia raty kredytu powoda w oparciu o kurs sprzedaży franka szwajcarskiego, obowiązującego w pozwanym Banku albo w oparciu o jakikolwiek inny pozaumowny kurs franka szwajcarskiego, zaś pozwany Bank ma wobec powoda roszczenie o zapłatę odsetek umownych liczonych od kwot faktycznie wypłaconych powodowi, a nie od kwot waloryzowanych umownie kursem franka szwajcarskiego.

Wyrokiem z 23 października 2018 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił w całości powództwo (punkt 1) i orzekł o kosztach postępowania (punkt 2).

Po rozpoznaniu apelacji powoda, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 20 września 2022 r. uchylił zaskarżony wyrok częściowo w punkcie pierwszym w stosunku do M. S. w zakresie żądania głównego o ustalenie nieważności umowy i w tej części umorzył postępowanie (punkt I); zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym częściowo w ten sposób, że zasądził od pozwanego Banku na rzecz powoda kwotę 375 429,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 24 lutego 2022 r. do dnia zapłaty i w punkcie drugim w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu (punkt II); oddalił apelację powoda w pozostałym zakresie (punkt III) i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (punkt IV).

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji cyt. „w części tj. co do punktu III w zakresie oddalenia roszczenia o zasądzenie na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 375 429,00 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia 23 lutego 2022 r.”. Formułując wniosek skargi kasacyjnej, wniósł o cyt. „uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest

ono zaskarżone w całości czy w części. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Niezamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w całości lub części stanowi istotną wadę konstrukcyjną skargi kasacyjnej, której nie można usunąć w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych pisma procesowego, skutkującą odrzuceniem takiej skargi *a limine* bez uprzedniego postępowania sanacyjnego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 151). Odrzuceniu podlega także skarga kasacyjna, w której zakres żądanego uchylenia lub uchylenia i zmiany orzeczenia Sądu drugiej instancji nie odpowiada wskazanemu zakresowi zaskarżenia ani podanej wartości przedmiotu zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, Nr 3, poz. 81; z 13 października 2005 r., II PZ 39/05, OSNP 2006, nr 17-18, poz. 274; z 17 maja 2006 r., II PZ 17/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 136 oraz z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12.). W orzecznictwie podkreśla się przy tym, że ze względu na wysoki poziom sformalizowania skargi kasacyjnej oraz ustawowy wymóg sporządzenia jej przez zawodowego pełnomocnika procesowego, konsekwencje niezachowania tak zwanych wymagań konstrukcyjnych skargi są surowe, albowiem prowadzą do odrzucenia skargi kasacyjnej *a limine*, bez wzywania do ich usunięcia lub poprawienia; Sąd Najwyższy nie może ponadto ustalić zakresu i treści wskazanych wymagań konstrukcyjnych skargi w drodze jakichkolwiek zabiegów interpretacyjnych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10).

We wniesionej skardze kasacyjnej powód określił zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji wskazując, że zaskarża ten wyrok w części tj. co do punktu III orzeczenia w zakresie oddalenia roszczenia o zasądzenie na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 375 429,00 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 23 lutego 2022 r., co należy uznać za spełnienie wymagania z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. Wniosek skargi kasacyjnej nie został natomiast skonstruowany w sposób spełniający wymogi określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skoro skarżący wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu”, a zatem nie określił w żaden sposób wnioskowanego zakresu postulowanej ingerencji Sądu Najwyższego w zaskarżone orzeczenie, choćby przez odesłanie do jednoznacznie określonego zakresu zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 16 października 2015 r., I CZ 76/15 oraz z 17 maja 2016 r., I PZ 5/16, OSNP 2017, Nr 12, poz. 162). W tej sytuacji nie ma podstaw do przyjęcia, że wnioski skargi kasacyjnej zostały sformułowane w sposób spełniający wymagania konstrukcyjne skargi określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną powoda. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego Banku, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną domagając się odrzucenia skargi ze względu na jej nieusuwalne braki konstrukcyjne, znajduje podstawę w art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., a także § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1935).

[SOP]

[ms]